

Integrovaný blok: Vím, co jím

Očekávané výstupy (celkově vzhledem k cílům IB):

- Dítě pravidelně a rádo jí přiměřené množství jídla, nebojí se ochutnávat „nové“ potraviny.
- Dítě má povědomí o původu potravin (rozlišuje ovoce, zeleninu, pečivo, maso, sladkosti, umí většinu toho, co jí, pojmenovat).
- Dítě si váží práce spojené s výrobou a přípravou potravin, dokáže popřát „dobrou chuť“ a poděkovat za jídlo.

Očekávané výstupy vzhledem k pohádce:

- Dítě vnímá děj, rozumí mu podle svých možností, zapojuje se do deklamace, zpěvu a hudebně-pohybových činností.
- V průběhu navazujících aktivit si osvojí písň Kolo, kolo mlýnský a Jedna, dvě, Honza jde.
- Má povědomí o procesu výroby mouky a pečiva.
- Má povědomí o způsobech komunikace s nedoslýchavým člověkem.

Jak Honza pomohl opravit mlýn

Pomůcky k prvnímu poslechu pohádky: klas, zrní, mouka (ideálně reálné předměty, nebo alespoň obrázky), obrázek vodního mlýna, hoblíku, pily a jiného nářadí, rourkový bubínek nebo drhlo (minimálně dřívka), papírové loutky Honzy a mlynáře. Předměty/obrázky si s dětmi prohlédneme a pojmenujeme ještě před pohádkou.

Učitelka zpívá² úvodní píseň:

Honzo, vstávej, ne-zá-há-lej, dej se do prá-ce,
vdyť bez prá-ce ne-jsou ko-lá-če!
Honzo, vstávej, ne-zá-há-lej,
dej se do prá-ce a po prá-ci bu-de le-gra-ce.

Učitelka volně recituje:

Kolem lesa, kolem trní
nese Honza pytel zrní.

Cestou přes rozkvetlou louku
nese zrní a chce mouku.

¹ Předkládané materiály jsou z velké míry součástí připravované publikace „Kreslíme lehce, zpíváme tence“ – POUŽÍVAT INTERNĚ, KLIDNĚ ZKUSIT S DĚTMI, ALE NEZVEŘEJŇOVAT (nebo vás zakousnu já a pak nakladatelství Portál!)

² Přednes pohádky je pro učitelku náročný tím, že se zde střídá recitace, rytmická deklamace, zpěv i vypravování s dialogy. Pokuste se tyto způsoby jasně rozlišit – pohádce to dodá dynamický spád – ovšem doporučuji vyzkoušet si vše předem!

Další text učitelka rytmicky deklamuje v sudém metru a při tom stále vytukává na rourkový bubínek ostinátní rytmus (tá, ty-ty, tá, ty-ty). Postupně tukání zesiluje (jak se Honza přibližuje k mlýnu).

Už se blíží k svému cíli, v dálice slyší klapat mlýny.
Ne-ztráci čas, kráčí směle, kdo dřív přijde, ten dřív mele!

Učitelka stále tuká. Děti se podle pokynu učitelky postupně po jednotlivcích přidávají k deklamaci přísloví:

Kdo dřív přijde, ten dřív mele!

Nakonec deklamuje celá skupina. Učitelka pak jednoznačným gestem ukončí skupinovou deklamaci i své tukání a prozaicky dodá:

„A kdo pozdě chodí, sám sobě škodí.“

Učitelka opět několikrát zahráje ostinátní rytmus. Pak náhle naruší pravidelné tukání nerytmickým projevem a přejízděním po drhle a přestane tukat úplně (porucha ve mlýně). Naváže recitaci:

Ale ouha! Co se stalo?
Kolo se nám polámal?

Učitelka zpívá a nejlépe rovnou tančí s dětmi tradičním způsobem (tj chůze po kruhu 1.–9. takt, spadnutí na zem 10. takt, napodobování řezání pilou 11. –20. takt, vztyk a zatočení na závěr).

Ko-lo, ko-lo mlýn-ský, za čtyři rýn-ský. Ko-lo se nám po-lá-ma-lo,
mno-ho ško-dy na-dě-la-lo, u-dě-la-lo báč! Ve-zme-me si hob-lík, pil-ku,
za-hra-jem si je-ště chvil-ku, až to ko-lo sprá-ví-me, tak se takhle zatočíme!

Po tanečku se všichni usadí a učitelka vypráví dál:

Honza stál s pytlem zrní před mlýnem, jenže mlýn nemlel. Kolo sebou cukalo, občas se pootočilo, občas nic. Z mlýna vyšel starý smutný mlynář. „Honzíku, já vím, kde mám hoblík a pilku. Ale co je to platné, když už špatně slyším a nepoznám, kde se mlýn porouchal! Celý život ve mlýně – to je tolík rámusu, že už mi uši neslouží.“

Honza-učitelka mluví na mlynáře klidně, pomalu, zřetelně a mírně hlasitěji, jako na nedoslýchavou osobu. Slova „klap, tuk-tuk, klap, tuk-tuk“ rytmizuje stejně jako tukání v úvodu (tá ty-ty, tá ty-ty).

„Tak já vám, pane mlynáři, pomůžu. Jen mi musíte říct, co mám téma svýma ušima hledat.“ „Vlastně je to jednoduché,“ odpověděl mlynář, „když uslyšíš: klap, tuk-tuk, klap, tuk-tuk, je to dobré. Ale když uslyšíš něco jiného, tak tam se podíváme a snad to spravíme.“

Honza vešel s mlynářem do mlýna – rámusu tam tedy bylo dost! Nastražil uši a poslouchal...

Učitelka zaťuká správný rytmus mlýna a současně šeptá:

Klap, tuk tuk, klap tuk tuk.

Pokračuje vyprávěním:

„Hm, tady je to v pořádku.“ hlásil Honza. Přišli k mlýnským kamenům a Honza zase poslouchal...

Učitelka opět tuká správný rytmus a aktivizuje děti:

Co myslíte, děti, je to i tady v pořádku? Slyšíte klap, tuk-tuk, klap, tuk-tuk? ANO! I Honza řekl panu mlynáři, že tady žádný zádrhel není. Tak hledali dál.

Učitelka ještě jednou tuká správný rytmus a osloví děti:

A co teď? ANO, POŘÁD JE TO V POŘÁDKU! Honzu dřív vůbec nenapadlo, jak je takový mlýn velký a složitý.

Učitelka nakonec zaťuká jinak – míru odlišnosti od předchozího pravidelného rytmu přizpůsobí rozlišovacím schopnostem dětí. Ty patrně hlasitě samy zareagují: TEĎ, TADY JE TO ŠPATNĚ!!! Učitelka pokračuje vyprávěním: Ano, i Honza radostí vyskočil a hned upozorňoval pana mlynáře, že tady něco neklape. A to už si zkušený pan mlynář ví rady! Náradí se mu míhá v rukách, Honza jen občas něco podrží. A za chvíli už se ozývá: klap, tuk-tuk, klap, tuk-tuk...

Učitelka opět tuká ostinátní rytmus a pokračuje rytmickou deklamací:

Už to tuká, už to klapel! "Kde je to tvé zrní, chlapé?"

Klap, tuk tuk, klap, tuk tuk. Přines zrní a pak kouká: do pytle se sy-pe mou-ka.

Klap, tuk tuk, klap tuk tuk. Bílá mouka. "Klu-ci, hol-ky, přijdu domů, budou vdolky!"

Učitelka přestane tukat a vypráví dál:

Honza si hodil na záda pytel mouky a loučil se s mlynářem.

Honza-učitelka opět zřetelně mluví na mlynáře:

„Pane mlynáři, vy jste tak šikovný! Tisíckrát vám děkuju!“ „Kdepak, Honzíku, bez tebe bych mlýn dnes nespravil. Tak buď sbohem a pozdravuj maminku!“ „Výřídím, vyřídím!“ volal Honza a vydal se spokojeně na cestu domů.

Učitelka zpívá na slabiku la jednu sloku melodie písni „Jedna, dvě, Honza jde“, pak pokračuje textem, a nakonec ještě jednou melodií na slabiku řam. Děti se spontánně přidávají podle svých možností.

Jedna dvě, Honza jde,
nese pytel mouky.
Máma se raduje,
že bude péct vdolky.

Tematické otázky k navazujícím rozhovorům:

- Chápeme souslednost: zrnko – klas – zrní – mouka – pečivo?
- Co znamenají přísloví: *Kdo dřív přijde, ten dřív mele*. Platí to jen ve mlýně? *Kdo pozdě chodí, sám sobě škodí*. Přišli jste někdy někam pozdě? Mělo to následky?
- Proč pan mlynář špatně slyšel? Jak si chráníme sluch? Jak používat sluchátka? Co je sluchátko a co sluchadlo? Jak správně mluvíme s nedoslýchavými lidmi? (oční kontakt, artikulace, tempo, hlasitost)

Další varianty a činnosti motivované pohádkou zaměřené na senzomotoriku a grafomotoriku

Očekávané výstupy: rozlišuje dva hudební motivy a reaguje pohybem, zpívá píseň, ne/hraje na svěřený hudební nástroj, zapojuje se do grafomotorických činností s domalovánkou a pracovním listem

1. Pro rozvoj **sluchové pozornosti**: Děti mají skloněné hlavy, případně i zavřené oči, poslouchají ostinátní rytmus představující klapání mlýna, který hraje učitelka. Když učitelka rytmus změní/naruší, děti zvednou hlavu.
2. Píseň **Jedna dvě Honza jde, nese pytel mouky** se zpěvem na neutrální a onomatopickou slabiku (la, mňam), s rytmickým ostinatem s oporou o slova mou-ka, do pyt-le, s tematickým rozvedením (echo).

zpěv

zvonohra

G

C

1. tematické rozvedení - ozvěna

2. tematické rozvedení:
 //: Máma peče vdolky, ://
 //: máma peče koláče, ://
 //: máma peče bábovku, ://
 //: máma peče štrůdl. ://

Rytická deklamacie pro ostinátní doprovod: mou-ka, mou-ka, mou-ka, mou-ka, do pyt-le, do pyt-le, do pyt-le, do pyt-le.

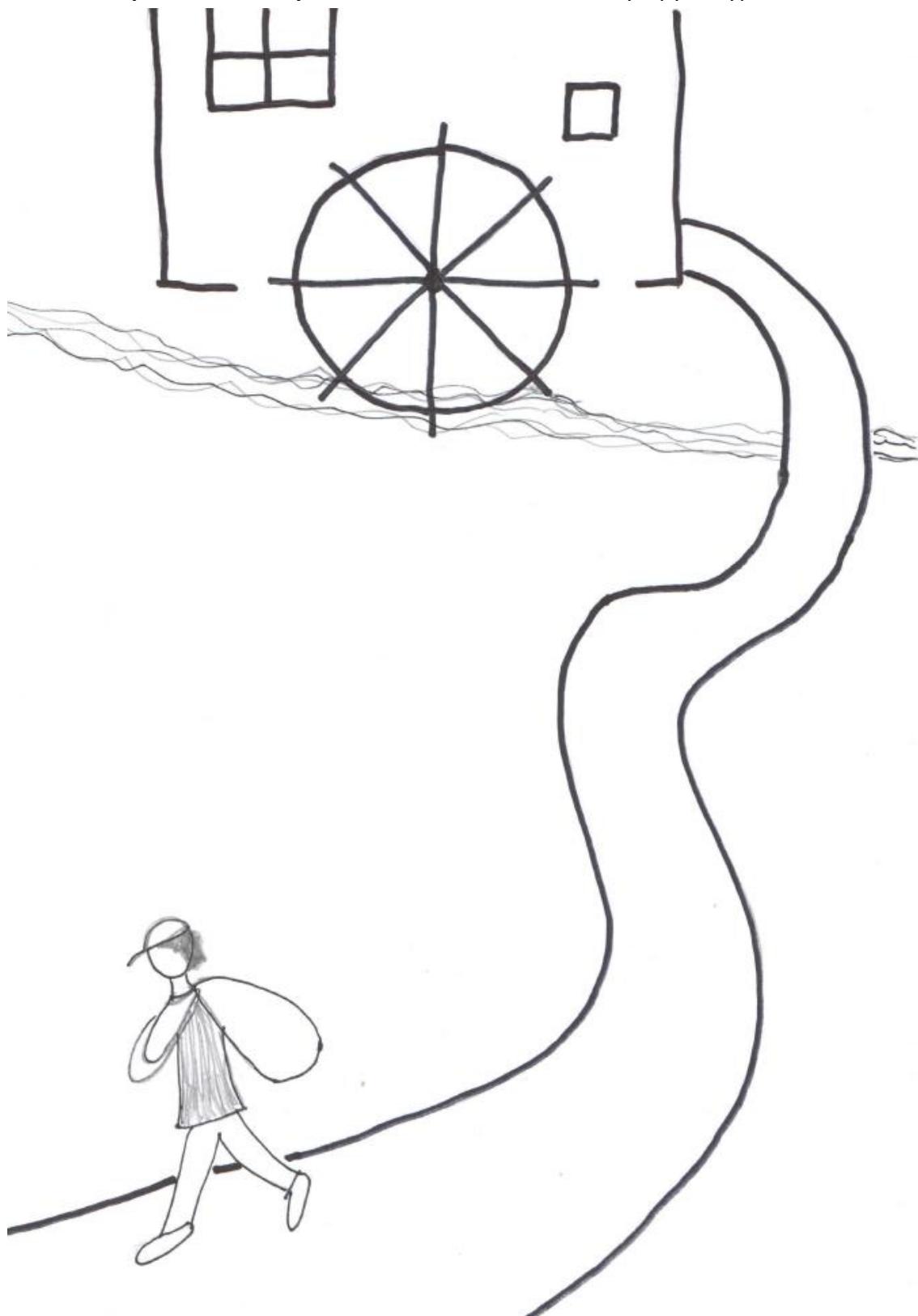
Mňam, mňam, mňam...

1. Při cvičení spojujeme píseň *Jedna, dvě* s pohybem: 1.–4. takt těžce kráčíme jako Honza s pytlem mouky (8 kroků), 5.–8. takt lehce poskakujeme – těšíme se na vdolky.
2. Budoucí pohyb (na PL) děláme současně se zpěvem ve stoje ve vzduchu stuhou velkým pohybem od ramene: 1.–4. takt horní oblouky tam a zpět (8 oblouků), 5.–8. takt velké kruhy (napodobují tvar vdolku).
3. Rozdělíme děti na dvě skupiny s dvěma různými nástroji (např. **bubínky** a **dřívka**). Opět podporujeme

vnímání dvoudílnosti písni: 1.–4. takt hraje ve shodě s pulzací první skupina, 5.–8. takt hraje opět ve shodě s pulzací druhá skupina. Takto zahraná sloka se stane refrénem – učitelka po sloce předzpívá dětem, které suroviny Honza přinese, aby mohla máma péct (první tematické rozvedení), po společném zpěvu sloky učitelka předzpívává, co všechno máma peče (druhé tematické rozvedení). Zakončíme zpěvem sloky a zpěvem melodie na citoslovce *řam*.

4. Děti pracují s **domalovánkou**, nabízí se:

- zvýraznit vodu a směr pohybu, kterým voda roztáčí mlýnské kolo,
- **prstovými barvami** domalovat kytky na rozkvetlou louku,
- **nalepit** na cestu **Krupici** – Honzovi se trouhu mouky z pytle sype.

5. Děti kreslí horní oblouky a kruhy společně se zpěvem na **papír velkého formátu**. Sladění pohybu a zpěvu je stejné jako u bodu 3.
6. Děti sledují učitelku, jak společně se zpěvem kreslí oblouky a kruhy na svůj **PL**.
7. Děti kreslí na svoje (připevněné) PL – společný začátek činnosti zajistí učitelka předzpěvem nebo deklamací: *pozor, začneme...*

